

J.nr. 13-0149675
Den 17-06-2013

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 217 - Forslag til Lov om ophævelse af afgift af mineralvand m.v. og om ændring af øl- og vinafgiftsloven og forskellige andre love (Nedsættelse og senere ophævelse af sodavandsafgiften, nedsættelse af ølafgiften, afskaffelse af den vægtbaserede emballageafgift, øget momsfradrag på hotelovernatninger, samt midlertidig forhøjelse af reparationsgrænsen for totalskadede køretøjer m.v.)

Hermed sendes svar på spørgsmål 4 af 13. juni 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær.

Holger K. Nielsen / Jeanette R. Hansen

Spørgsmål

Hvad er ministerens holdning til at fritage kakaomælk fra chokolade- og sukkervareafgiften?

Svar

Kakaomælk er som udgangspunkt allerede fritaget for chokolade- og sukkerafgift, idet der kun skal betales afgift, hvis indholdet af kakao udgør mere end 5 pct. af varens vægt. Dette betyder, at de gængse mærker af kakaomælk allerede er afgiftsfritaget. Det gælder for eksempel Maja kakaomælk, Matilde Classic kakaomælk og Cocio Classic, der indeholder mellem 1 pct. og 1,5 pct. kakao.

Der er dog afgift på selve den kakao, der anvendes i kakaomælken. Afgiften på den kakao, der anvendes i en halv liter kakaomælk af gængs mærke, udgør ca. 20-25 øre.

En fritagelse af kakao i kakaomælk vil medføre afgrænsningsproblemer og konkurrenceforvridning i forhold til andre substituerbare produkter. Det er derfor Skatteministeriets vurdering, at en fritagelse af kakao i kakaomælk ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten, jf. svar på spørgsmål 3.

Derudover gøres der opmærksom på, at sodavands- og ølafgiften ophæves med det formål at mindske grænsehandel og illegal handel. Årsagen til, at afgiftsnedsættelsen på disse varer er valgt fremfor andre varer er, at man ud fra et skatteøkonomisk synspunkt bør sænke afgifterne der, hvor selvfinansieringsgraden er størst. Det vil sige de afgifter, hvor de positive adfærdseffekter er størst i forhold til det umiddelbare mindreprovenu ved afgiftsnedsættelsen. Det ville i forbindelse med de grænsehandelsfølsomme varer umiddelbart være spiritus- og tobaksafgifterne. Der er dog andre årsager, herunder blandt andet sundhedshensyn, der taler for, at disse afgifter ikke nedsættes. Ser man bort fra afgifterne på spiritus og tobak, er det blandt andet afgifterne på øl og sodavand, der har de højeste selvfinansieringsgrader, og hvor adfærdseffekterne i form af hjemvendt grænsehandel og mindsket illegal handel er størst i forbindelse med en nedsættelse.

Derfor har regeringen og aftaleparterne valgt kun at lade øl- og sodavandsafgifterne indgå i initiativet for at mindske grænsehandlen.